

strering m. m., idet man ikke har fundet det nødvendigt, at saadanne Bestemmelser skal indeholdes i Loven.

Kapitel III indeholder Bestemmelser vedrørende Føreren. Der har Ministeriet ment det rettest at skærpe Fordringerne, saaledes at man kunde være sikrere paa at have saa paalidelige Chauffører som muligt. Man har i saa Henseende foreskrevet, at foruden at paagældende skal være i Besiddelse af fornøden Synsevne, skal han tillige være i Besiddelse af fornøden Høreevne og Førlighed. Dernæst skal han have gennemgaaet Uddannelseshos en Lærer, som skal være anerkendt af Amtmanden eller her i København af Politidirektøren. Kursuset skal være mindst 30 Timer; i den nugældende Lov staar der 1 Maaned, men det fortolkes nogle Steder saaledes, at naar han blot har gaaet hos en Lærer i en Maaned, selv om Undervisningen har indskrænket sig til en Gang om Ugen, har han opfyldt Lovens Fordringer. Nu foreskrives, at han skal have modtaget Undervisning i mindst 30 Timer, og dernæst, at han skal aflægge Eksamen for en af Ministeriet beskikket sagkyndig; dette har man fastsat for at være sikker paa, at det ikke bliver en mer eller mindre pro forma Eksamen, men en Eksamen, som sikrer, at vedkommende virkelig kan styre et Automobil og kender Automobilbet. — Dernæst er der en Bestemmelse om, at Førerbeviset kun skal være gældende i 5 Aar fra Udstedelsesdagen, og hvis Beviset ønskes fornyet, maa vedkommende godtgøre, at han stadig er i Besiddelse af fornøden Synsevne, Høreevne samt Førlighed. Politiet bestemmer, om vedkommende kan fritages for at aflægge ny Prøve for den sagkyndige. — § 18 indeholder Bestemmelser om, paa hvilke Steder Prøvekørsel kan ske.

Kapitel IV kan jeg betegne som det vigtigste Kapitel, det, der vil give Anledning til mest Diskussion. Det indeholder Regler om Færdsel paa offentlig Gade, Vej eller Plads. Der har man sondret Bestemmelserne om de Steder, hvor, og om den Tid, paa hvilken Færdsel med Motorvogne er tilladt, ud fra hinanden; de stod tidligere blandede sammen, men de er nu sondrede ud til to Paragraffer, §§ 20 og 21.

I § 20 findes Bestemmelser om, hvor man maa køre, og § 20, 1ste Stykke, optager Bestemmelser fra den gamle Lov om, at Færdsel med Motorvogne er tilladt ad alle Landeveje (Amtsveje) samt i København, Frederiksberg og Gentofte Kom-

muner, Købstæderne og Marstal. Den lille Undtagelse, der i den nugældende Lov er gjort for Gentofte Kommunes Vedkommende med Hensyn til det lille Stykke af Strandvejen, som ligger Nord for Traverbanevej, har man ladet udgaa, for at de, som bor paa dette lille Stykke, kan køre hjem til deres Bolig fra København. — Dernæst har man ment at maatte optage Bestemmelse om, at Færdsel ad Biveje i Landkommuner er tilladt med Vogne, der benyttes af Læger, Dyr læger og Jordemødre, naar de færdes i Praksis, og af Politiet i Funktion. Anden Færdsel paa Bivejene kan tillades af Sogneraadet, der kan give baade almindelig og personlig Tilladelse til Færdsel ad Kommunens Biveje eller enkelte af dem. Sogneraadet vil ogsaa til saadan Tilladelse kunne knytte de Betingelser, som det i de enkelte Tilfælde finder hensigtsmæssigt, saasom at paagældende kun maa køre med laveste Gear, med en vis Hastighed o. s. v. Der kendes ogsaa nu Eksempler paa, at Sogneraadet siger, at man skal advisere i Forvejen, for Eksempel ved at lade en Rytter ride foran; det sidste kan se noget komisk ud, men kan have Betydning, idet man paa den Maade er i Stand til at give Adgang for besøgende, saa at de kan komme ned til vedkommendes Ejendom.

Dernæst er bibeholdt Bestemmelsen om, at en Mand, der selv ejer et Automobil, skal have Adgang til fra sin Bopæl at komme ud til Hovedlandevejen, hvor Automobilkørsel er tilladt, og der er i Lovforslaget optaget Bestemmelse om, at han kan gøre Fordring paa at faa anvist ikke blot en enkelt, men flere Veje, idet der, hvis han for Eksempel skal i nordlig Retning, ingen Mening er i, at der bliver ham anvist en Vej, som gaar i sydlig Retning. — Endvidere er der optaget en Bestemmelse om, at Ejeren af et Automobil har Ret til at køre baade Sommer og Vinter, idet der jo hidtil har været nogen Tvivl om, hvorvidt en Mand havde Lov til at køre ud til sit Landsted om Vinteren, naar han ikke benytter det, eller om han kun har Lov dertil i den Tid af Aaret, hvor han benytter sit Landsted. — Jeg kan i denne Forbindelse ogsaa anføre, at der i Lovforslagets § 8 er optaget den udtrykkelige Bestemmelse, at for Motorcykler med Paahængsvogne samt for Motortricykler, hvis Egenvægt ikke overstiger 400 kg, hvis Længde ikke er over 3,25 m, og hvis Brede ikke er over 1,60 m, gælder Forskrifterne for Motorcykler, og at de har Ret til Kørsel som disse.